

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Цього року виповнюється 180-ті роковини одному з найстаріших музейних закладів України — Керченському музею старожитностей, офіційне відкриття якого відбулося 15 червня 1826 року.

Небагато державних установ можуть пишатися такою чудовою датою. Але навіть серед них Керченський музей старожитностей є особливим. Він створений у місті, територія якого насичена археологічними пам'ятками, на дійсно музейній території. З моменту створення головними напрямками в роботі Музею стали археологічні дослідження, наукова діяльність, охорона пам'яток.

Систематичні, планомірні й широкомасштабні дослідження боспорських міст — Мірмекія, Німфея, Тірітаки, Порфмія, Парфенія — в 1930-ті роки опинилися важливим етапом у розвитку античної археології на вітчизняних теренах. Саме міста й некрополі Боспору стали своєрідним полігоном, на якому сформувалася всесвітньо відома наукова школа антикознавства.

Дослідники керченських пам'яток — це науковці зі світовими іменами: Михайло Іванович Ростовцев, Віктор Францевич Гайдукевич, Володимир Дмитрович Блаватський, їхні спадкоємці, що нині працюють на керченській землі: доктори історичних наук О. О. Масленников, М. І. Винокуров, Є. О. Молев, кандидати історичних наук В. П. Толстіков і В. М. Зінько, кандидат філософських наук В. А. Христановський і багато хто інші, праця яких становить те, що можна йменувати високим словом «традиція». З числа співробітників Музею шість чоловік стали докторами історичних наук, семеро — кандидатами.

1987 року на базі історико-археологічного музею був створений Керченський державний історико-культурний заповідник, і це було високою оцінкою всієї попередньої діяльності Музею.

Сьогодні Керченський державний історико-культурний заповідник — одне з найбільших музейних і наукових установ України.

Щорічно його відвідувачами стають понад 50 тисяч чоловік, на шести об'єктах Заповідника проводяться більше двох тисяч екскурсій. Сотні тисяч екскурсантів мали за можливість познайомитися з унікальними предметами з фондів Заповідника на міжнародних виставках у Росії й Італії. І такі виставки проводяться практично щорічно. Щороку на власних площах Заповідника відкриваються п'ятнадцять нових виставок, його співробітниками готуються більше п'ятдесяти наукових статей для різних збірників, у тому числі й міжнародних, публікуються біля сотні науково-популярних статей. На території Керченського заповідника працюють дванадцять міжнародних археологічних експедицій. Щорічні надходження археологічних знахідок становлять близько 3 тисяч музейних предметів, і це — одне з найзначніших комплектувань серед музеїв України.

Заповідник — результат праці прекрасного наукового колективу, колективу професіоналів, більшість з яких має у трудовій книжці тільки один запис: «Музей-заповідник».

Такий наш ювіляр — Керченський музей старожитностей, 180-річчя якого є помітною датою в житті держави.

Цій даті й присвячена пропонується до уваги перша частина третього випуску збірника праць Інституту проблем сучасного мистецтва Академії мистецтв України, в яку увійшли наукові розробки співробітників КДІКЗ. Але навіть незважаючи на розмаїтість порушених тем, ці матеріали відбивають лише незначну частину обговорюваних проблем, які перебувають у центрі уваги сучасних дослідників. Тому ми сподіваємося, що видання цих матеріалів буде першим кроком на шляху співробітництва двох установ, причетних до питань дослідження, реставрації й збереження культурної спадщини.

Віктор СИДОРЕНКО,
директор Інституту проблем сучасного мистецтва
Академії мистецтв України

Наталія ГАЛЧЕНКО,
директор Керченського державного
історико-культурного заповідника